

РЕШЕНИЕ

№ 436

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова

Членове: Георги Ст. Мулешков
Росина Н. Дончева

при участието на секретаря Теодора Р. Вутева
като разгледа докладваното от Росина Н. Дончева Въззивно гражданско дело
№ 20221800500538 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от Гражданския
процесуален кодекс.

С решение № 97/20.04.2022 г., постановено по гр.д. № 538/2020 г.
по описа на РС-Костинброд е признато за установено, че А. „П. и.“,
О.п.у.–С. дължи на „Д. З.“ АД сума в общ размер на 2 754,78 лева, от
които 2 723,77 лева – главница и 31,01 лева – мораторна лихва за
забава, за периода от 12.02.2020 г. до 23.03.2020 г., ведно със
законната лихва от датата на подаване на заявлението – 04.06.2020 г.
до изплащане на вземането. Ответната Агенция е осъдена да заплати
на „Д. З.“ АД съдебни разноски в общ размер на 2 172,70 лева.

Срещу решението е депозирана въззивна жалба от А. „П. и.“, О.
п. у. - С. с доводи за неправилност, незаконосъобразност и
необоснованост. Твърди се, че не било ясно къде точно е настъпило
ПТП на 25.03.2019 г. Не били представени от ищеца актуалните Общи
условия за застраховка „Каско“, които са неразделна част от
застрахователната полица. Не бил представен протокол, издаден от
компетентен държавен орган, съгласно ЗДВП. Представените снимки

не представлявали нито писмени, нито веществени доказателства и били изготвени от самия застраховател, който е заинтересована страна в процеса. Излага, че заключението на приетата експертиза не може да служи за доказателство относно механизма на ПТП и причинно – следствената връзка, защото е изготвено на база различна хипотеза. Излага, че описаната щета на процесното МПС не попада в хипотезата покрит застрахователен риск. Не били представени доказателства, че водачът при реализирането на ПТП не е бил под въздействието на алкохол или други медикаменти или вещества с наркотично действие. Не били събрани доказателства за извършена проверка от ищцовото дружество за причиняване на вредите в резултат на умишлени действия. Не били представени писмени доказателства, съгласно Общите условия на застрахователното дружество, дали вредите не попадат в хипотезите на „Общи изключения по МПС“. Излага, че водачът на ППС е допринесъл за настъпване на вредоносните последици. По изложените съображения моли да бъде отменено изцяло решението на РС-Костинброд и да бъдат отхвърлени исковете, като претендира разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор от ЗЕАД „Д. 3.“ АД, чрез адв. Д. Х., с който жалбата се оспорва. Изразява се становище за неоснователност. Излага, че по клауза „Пълно каско“, каквато е клаузата включена в процесната полица се покриват процесните щети. Моли решението да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Подадената въззивна жалба е постъпила в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване съгласно чл. 258, ал. 1 от ГПК, от страна, легитимирана да обжалва постановеното от Районен съд – Костинброд решение, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното първоинстанционно решение е недопустимо и като такова подлежи на обезсилване по следните съображения:

РС-Костинброд е сезиран с искова молба от „Д. 3.“ АД срещу О. К., с която са предявени искове, с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 410, ал. 1, т.2 от КЗ, вр. с чл. 49 и чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, с която моли да бъде признато за установено спрямо ответника, че дължи сума в общ размер на 2 754,78 лева, от които 2 723,77 лева – главница и 31,01 лева – мораторна лихва за забава, за периода от 12.02.2020 г. до 23.03.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 04.06.2020 г. до изплащане на вземането.

В срока по чл.131 ГПК, ответника О. К. е депозирал отговор, с който оспорва иска по основание и размер и моли да бъде отхвърлен изцяло. Релевира възражение, че ПТП е настъпило на участък, който не е част от общинската пътна мрежа, а от републиканската такава. Направено е искане да бъде конституирано като трето лице помагач на негова страна - Специализирано звено „О. п. у. С.“.

С определение № 389/24.09.2020 г. на РС-Костинброд е конституирано като трето лице–помагач на ответника Специализирано звено „О. п. у. С.“.

По делото са проведени няколко публични съдебни заседания, в хода на които са събрани гласни доказателства, изслушана и приета е съдебно автотехническа експертиза и др. В проведеното публично съдебно заседание на 13.09.2021 г., процесуалният представител на ответника – юрк. А. е представил писмени доказателства и отново е възразил, че процесната отсечка, където е реализираното ПТП се поддържа от АПИ. Направено е искане да бъде прекратено производството по делото спрямо О. К. като е претендирано и юрисконсултско възнаграждение.

С протоколно определение от същата дата - 13.09.2021 г., РС-Костинброд е прекратил производството по отношение на ответника О. К., присъдил е юрисконсултско възнаграждение в размер на 300, 00 лева на ответника и на негово място е конституирал служебно като ответник А. „П. и.“, О. п. у. -С..

Ищецът определя страните в процеса – от чие име и срещу кого се предявява иска. Процесуалната легитимация на страните в процеса следва от правното твърдение на ищеца относно спорното право,

както то е индивидуализирано от основанието и петитума на исковата молба. Процесуалната легитимация се определя от твърденията на ищеца в исковата молба, който заявява, че именно той е носителя на материалното право, което е накърнено от ответника чрез възникналия между тях правен спор, за разлика от материалната легитимация, която се определя от доказването на иска и обуславя неговата основателност, и по която съдът се произнася със съдебното решение.

Съдът няма задължение да конституира служебно страни по делото, освен в случаите на задължително необходимо другарство, при което съвместното участие на другарите в процеса е процесуална предпоставка за неговата допустимост. Диспозитивното начало се изразява в това, че от волята на лицето, което търси защита се определя ответника по иска.

Ако в хода на висящото дело се установи, че ищецът е предявил иска срещу ответник, който не притежава материалната легитимация да отговаря по него, ищецът може да отстрани тази грешка чрез изменение на иска с конституирането на ответника по спорното право, при спазване на предпоставките на чл.228 ГПК.

Законът предвижда възможност за изменение на иска чрез замяна на страната в посочени в чл. 228 от ГПК хипотези – встъпване на нов ответник в процеса със съгласието на двете страни и на лицето, което встъпва като страна – чл. 228, ал. 1 от ГПК или при отказ на ищеца от иска спрямо първоначалния ответник и насочване на иска срещу новия ответник, който не е съгласен да встъпи в процеса – чл. 228, ал. 3 от ГПК. Нито една от двете хипотези в случая не е налице – не е направен от ищеца отказ от иска спрямо първия ответник, нито има релевирано искане от негова страна за конституиране на новия ответник- АПИ.

С разпоредбата на чл. 222 ГПК е регламентирана възможност, със съгласието на двете страни встъпилият или привлеченият в делото да замести и освободи страната, на която помага. Липсват данни по делото за изразено такова съгласие от двете страни, за да е налице и тази хипотеза. Нещо повече – ищецът не само не е правил такова искане в хода на процеса, а в проведеното публично съдебно

заседание на 14.06.2021 г., чрез процесуалния си представител адв. Д. е възразил срещу искането на ответника да му бъде дадена възможност да представи писмени доказателства, от които да е видно, че Общината не била надлежен ответник.

Ето защо, решението следва да се обезсили и делото да се върне на РС-Костинброд за продължаване на съдопроизводствените действия спрямо първоначалния ответник О. К..

При съблюдаване на задължителните разяснения в т. 5 от ТР № 1/2013 г. на ОСГКТК на ВКС след обезсилване на решението на районния съд делото трябва да се върне за ново разглеждане на предявените иски от друг състав на първоинстанционния съд. Новото разглеждане на делото следва да продължи по отношение на ответника О. К. от момента, в който е било прекратено производството по делото по отношение на него – 13.09.2021 г.

Отговорността за разноските, направени от страните в производството по делото, включително пред настоящата инстанция, следва да бъде разпределена от съда при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 97/20.04.2022 г., постановено по гр.д. № 538/2020 г. по описа на РС-Костинброд, с което е признато за установено, че А. „П. и.“, О.п.у.–С. дължи на „Д. З.“ АД сума в общ размер на 2 754,78 лева, от които 2 723,77 лева – главница и 31,01 лева – мораторна лихва за забава, за периода от 12.02.2020 г. до 23.03.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 04.06.2020 г. до изплащане на вземането и АПИ е осъдена да заплати на „Д. З.“ АД съдебни разноси в общ размер на 2 172,70 лева КАТО НЕДОПУСТИМО И

ВРЪЩА делото на РС – Костинброд за ново разглеждане от друг състав на съда, съобразно дадените в настоящото решение указания, на основание чл. 270, ал. 3 от ГПК.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____